

David Fresquet Arques

CAS NÚM. 5 – DRET CIVIL: DIVORCI

UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI

TREBALL DE FI DE MÀSTER

MÀSTER EN ADVOCACIA

Tarragona

2016

PRIMERA PART: Presentació.

Amb la realització del Treball de Fi de Màster espero poder posar en pràctica i desenvolupar de manera correcta les competències adquirides durant el grau i el màster, i que tots aquests coneixements teòrics portats a la pràctica ens permetin, als meus companys i a mi, realitzar un bon TFM i superar amb èxit l'assignatura.

Per aconseguir-ho, en primer lloc ens haurem de distribuir els papers que cada membre del grup haurà d'assumir durant el transcurs de la realització del TFM. Un cop assignats tots els papers i estudiat el cas, haurem de posar en comú la nostra opinió sobre el tema en concret, però sense desvetllar totes les armes de defensa que tinguem.

Un cop estiguin tots els papers distribuïts i tots els membres del grup hagin realitzat les seves aportacions, llavors començaran les actuacions processals. En aquest sentit i tenint en compte els rols assumits per cada membre del grup, cadascú haurà d'aplicar les corresponents tècniques professionals per a la resolució de conflictes, per finalment trobar la millor solució per al cas concret.

Espero també que durant la realització del TFM l'ambient de treball sigui agradable i distès. Espero també tenir l'oportunitat d'aprendre moltes coses i em serveixi de pràctica real per començar desenvolupar les destreses necessàries per al futur exercici de la professió d'advocat. De la mateixa manera espero passar-m'ho molt bé treballant amb els meus companys, gaudir d'aquesta nova experiència i poder aportar idees i opinions positives per a la correcta resolució del cas.

Finalment espero que el treball i l'esforç duts a terme pels membres del grup per a la correcta realització del TFM es vegi reflectit en la nota d'aquesta assignatura, i així poder augmentar les possibilitats d'aprovar l'examen estatal per a l'accés a la professió d'advocat.

SEGONA PART: Reflexió privada. L'epicrítica.

En la realització del TFM he assumit el rol de la part actora o demandant. Com a tal, en primer lloc, vaig intentar arribar a un acord amb la part contrària per redactar conjuntament una proposta de Pla de parentalitat. El cert és però que tant la meva companya Sara Anguera (advocada de la part demandada) com jo vam creure convenient no arribar a un acord, ja que el TFM tracta sobre un tema el qual s'ha de decidir en una vista, i si no hi ha vista difícilment podrem aprovar aquesta assignatura. Malgrat tot, tant la meva companya com jo som conscients de que si es tractés d'un cas real l'opció d'un acord i la posterior redacció conjunta de la proposta del Pla de parentalitat seria una via amistosa per solucionar el conflicte, i per tant s'hauria, almenys, de plantejar aquesta opció i intentar solucionar el conflicte per la via de l'acord.

Un cop descartada l'opció d'arribar a un acord he començat a estudiar el cas profundament. El supòsit fàctic elaborat pel professorat corresponent sobre el qual hem de treballar conté la següent informació: *“El Sr. Fidel i la Sra. Esperança es divorcien. Els dos pretenen obtenir la custòdia exclusiva del seu fill comú Albert; el pare, a més, demana la custòdia compartida. En mesures provisionals prèvies se li va concedir la custòdia a la mare qui, de fet, al poc temps de la separació se'n va dur el nen a viure amb ella i la seva família a Camerun”*.

El primer problema real amb el qual m'he trobat ha estat respecte l'últim incís del supòsit de fet, on diu que la mare es va emportar al nen a viure amb ella i la seva família a Camerun. Tot i que el TFM consta de la realització d'un procediment judicial simulat (en el nostre cas un procediment de divorci contenciós) el mateix enunciat del procediment de divorci deixa entreveure, com a mínim, un procediment judicial més, que són les mesures provisionals prèvies. Ara bé, tot i que el TFM consta de la realització d'un sol cas pràctic entenc que també m'he de pronunciar sobre el procediment de mesures provisionals prèvies, i també m'he de pronunciar sobre el fet que la mare es va endur el nen a Camerun.

Pel que fa al procediment de mesures provisionals prèvies queda clar, segons es desprèn de l'enunciat, que es va atribuir la custòdia exclusiva a

la mare. Per poder completar el cas vaig tenir que pronunciar-me sobre altres aspectes que si bé no es feien menció al supòsit de fet, era necessari tenir-los clars per redactar una demanda de divorci amb cara i ulls. Aquests temes fan referència a l'atribució del domicili familiar a la mare i a l'establiment d'un règim de visites.

Respecte de l'actuació de la mare emportant-se al fill comú a un país estranger, jo com a advocat del pare de la criatura, tinc l'obligació de pronunciar-me sobre aquest fet, i aprofitar la desafortunada actuació de la mare en benefici del meu client. Un cop plantejat el problema i estudiat el tema he comprovat que hi ha tres possibles vies per "atacar" l'actuació reprobable de la mare. En aquest sentit podia escollir enter la via penal i la via civil. La via penal seria interposar una denúncia per sostracció internacional de menors (art. 225 bis Codi Penal). Ara bé, aquesta no és una via adequada per procurar el retorn del menor ja que l'únic que farà el procediment penal es condemnar al progenitor (si la seva actuació s'enquadra dintre del tipus penal) a una pena de presó i inhabilitació per a l'exercici de la pàtria potestat per un temps determinat. Però això no farà que torni al menor del lloc on l'ha sostret. Per aconseguir la restitució del menor la millor opció és instar una demanda civil per sostracció internacional de menors.

La Llei de la Jurisdicció Voluntària 15/2015 de 2 de juliol, ha introduït dos nous procediments dins dels processos de família del llibre IV de la LEC. D'una banda el procediment per obtenir la restitució o retorn de menors en els supòsit de sostracció internacional, i per una altra el procés per declarar la il·licitud del trasllat o retenció internacional d'un menor. Aquests procediments es troben regulats als articles 778 bis, ter i quater de la LEC, dintre dels procediments especials del llibre IV.

Una vegada comentada, discutida i analitzada la problemàtica amb el grup per fer referència al fet que la mare s'havia emportat el nen a viure a Camerun, hem decidit que farem referència a que amb anterioritat a la vista oral, s'havia celebrat un procediment per declarar la il·licitud del trasllat del menor, tot i que finalment la sentència en aquest procediment va determinar que no havia existit il·licitud en el trasllat del menor a Camerun. No obstant aquesta sentència, el resultat també va ser

favorable per als interessos del progenitor patern ja que amb la demanda civil per sostracció internacional de menors va aconseguir el que més li interessava, el retorn del seu fill a Tarragona.

Un cop plantejats i resolts tots els problemes inicials i determinades totes les actuacions succeïdes he pogut començar a redactar adequadament la demanda de divorci contenciós. Per fer-ho he repassat el contingut necessari que ha de tenir una demanda de divorci, la seva estructura, així com que es complís l'únic requisit que la llei demanda per decretar el divorci, i és que el matrimoni tingui una duració de com a mínim tres mesos. La part que més dificultats m'ha plantejat per redactar ha estat el pla de parentalitat, ja que s'han d'intentar quadrar totes les dates i hores i això no sempre resulta fàcil. Pel que fa a la resta del contingut de la demanda he intentat remarcar que, encara que el trasllat del menor a Camerun va ser declarat lícit mitjançant sentència, això no treu que l'actitud de la mare respecte el nen i respecte els drets del pare sobre aquest fos més que reprovable. També m'he centrat en explicar que el meu client és un molt bon pare que es preocupa en tot moment dels diferents aspectes de la vida del seu fill. En aquest sentit faig referència a un amic del pare i a la pediatra del nen, els quals en fase probatòria declararan sobre la relació del meu client amb el seu fill i sobre determinades actuacions de la mare durant la convivència marital.

Crec necessari també fer referència a la jurisprudència citada en la demanda. Si bé és cert que només cito tres sentències, no és menys cert que vaig passar unes quantes hores buscant resolucions judicials paregudes al cas i que beneficiessin al meu client. No obstant, com resulta bastant complicat trobar dos casos exactament iguals, em vaig centrar amb sentències que fossin perjudicials per a la part que s'ha emportat al fill comú a viure a un altre lloc sense tant sols comentar-li a l'altre progenitor.

Durant el transcurs de la realització del TFM el nostre grup s'ha reunit un cop amb el tutor Frederic Adán el qual ens va solucionar els dubtes plantejats inicialment i ens va animar a fer-ho el millor que poguéssim.

Pel que fa a les reunions amb els companys val a dir que durant la realització del TFM ens em reunit tres vegades, reunions que han durat entre dues i tres hores. La veritat és que tant els meus companys com jo mateix hem tingut un interès i una implicació altíssima en la realització d'aquesta assignatura. Així mateix ens hem donat ajuda els uns als altres però sempre sense desvetllar al 100 % les nostres estratègies de defensa. Crec que tot aquest bon ambient de treball ha estat possible gràcies a la bona relació entre tots els membres del grup així com a la màxima implicació en la realització del TFM. A més a més, el fet que ja ens coneixíem del màster i que cap membre del grup ha volgut destacar per sobre de la resta ho ha fet tot més senzill.

Finalment he de fer referència a l'entrevista amb el client i amb els testimonis. Un cop he tingut tota l'estratègia processal definida i realitzats ja els tràmits processals d'interposició i contestació de la demanda, m'he entrevistat amb el meu client (i amic) el senyor Felipe Serrano Pérez. Per posar-lo amb context li he explicat tot el cas, li he donat per escrit les preguntes que jo li faria amb les respostes que ell m'havia de contestar. Així mateix li he indicat en el sentit que anirien les preguntes de la part contrària i m'he centrat en remarcar-li que ell és un molt bon pare que es preocupa del seu fill, i que així ho havia de demostrar el dia de la vista.

Respecte els testimonis, també m'he entrevistat amb la senyora Anna Masip, la qual desenvolupa el paper de pediatra del fill comú. Utilitzant el mateix sistema que amb el meu client (Felipe), l'he posat en context i li he explicat quin es el seu paper en el cas i com haurà d'actuar i respondre a les preguntes el dia de la vista. Pel que fa a l'altre testimoni, l'amic del meu client, aquest paper també el farà en Felipe, per falta de voluntaris disponibles. En aquest sentit aprofito per donar les gràcies tant a les parts com als testimonis per haver acceptat participar en el nostre TFM i fer-ho tot plegat més realista.

TERCERA PART: Treball analític.

Pel que respecta a la part escrita del TFM consistent en la presentació d'escrits i documentació durant el transcurs del procés, la part actora a la qual represento va presentar els següents escrits (tots ells adjuntats al present TFM tal i com se'ns exigeix per part del professorat):

- Demanda de divorci.
- Acta d'apoderament apud acta.
- Certificat d'inscripció del matrimoni al Registre Civil (Doc. 1).
- Certificat d'inscripció del fill comú al Registre Civil (Doc. 2).
- Decret d'admissió a tràmit de la demanda per la sostracció internacional de menors (Doc. 3).
- Certificat d'empresa Lopado Arquitectura S.L.
- Declaració de la renda dels últims cinc anys.
- Informe de vida laboral.

Sobre tota la documentació aportada crec necessari fer una sèrie de comentaris a respecte.

En relació a la demanda de divorci, evidentment aquest és el document més elaborat de tots els que integren el TFM. La demanda segueix l'estructura legalment establerta, és a dir, encapçalament, fets, fonaments de dret i petitum. La demanda és el document mitjançant el qual la part es posiciona i demana el que al seu dret interessa. En el meu cas la part actora sol·licita que es decreti el divorci i s'atribueixi la guarda i custòdia exclusiva per al pare, així com l'atribució del domicili familiar. Mitjançant altressí i de manera subsidiària demanem també, per a l'inesperat cas que no se'ns concedeixin totes les nostres peticions, la guarda i custòdia compartida així com l'atribució del domicili familiar al senyor Fidel.

Pel que fa a l'Acta d'apoderament apud acta és necessari reconèixer un error per part meva. Durant la preparació de la documentació per adjuntar a la demanda tenia previst adjuntar el poder general per a plets. No obstant, com no tenia al meu abast cap model real de poders per a plets vaig fotocopiar un model real d'apoderament apud acta. El meu error ha estat adjuntar l'apoderament apud acta a l'escrit de demanda, ja que és impossible realitzar un apoderament apud acta sense tenir número

de procediment. El que hauria d'haver fet és ajuntar uns poders notariais per a plets o presentar la demanda sense poders i esperar que per part del jutjat se'ns requerís per esmenar el tema de la representació processal i defensa tècnica.

Respecte del certificat d'inscripció del matrimoni al Registre Civil i del certificat d'inscripció del fill comú al Registre Civil, cal comentar que aquests són documents necessaris que s'han de presentar amb l'escrit de demanda per justificar la realitat i validesa tant del matrimoni com del fill comú.

Pel que fa al document relatiu al Decret d'admissió a tràmit de la demanda per la sostracció internacional de menors, vaig creure necessari adjuntar el mateix per justificar que les meves al·legacions respecte del procedir de la mare emportant-se al fill comú a Camerun no eren al·legacions partidistes o sense fonament, sinó que realment la mare es va emportar al nen a viure amb ella a l'estranger sense el permís del progenitor patern.

Respecte de la resta de documents, és a dir, certificat d'empresa *Lopado Arquitectura S.L.*; Declaració de la renda dels últims cinc anys dels cònjuges; Informe de vida laboral dels cònjuges, cal dir que aquests van ser presentats degut a la proposició de prova anticipada sol·licitada pel Ministeri Fiscal en virtut de l'article 293 i següents de la LEC.

En relació als possibles posicionaments de la part actora enfront el supòsit de fet plantejat, aquests podien ser bàsicament dos. El primer d'ells és el que finalment he realitzat, i no és altre que posar tots els mitjans al meu abast perquè s'atribueixi la custòdia exclusiva del fill menor al meu client, així com l'atribució de l'ús del domicili familiar. El segon posicionament possible era sol·licitar el divorci i l'atribució de la guarda i custòdia per a la mare amb la previsió d'un règim de visites per al pare. Vaig optar pel primer posicionament, en primer lloc, tenint en compte l'interès superior del menor. Per adoptar aquest posicionament també vaig tenir en compte la voluntat del meu client i l'actitud de la mare en relació, la qual feia sospitar que si se li atribuïa la custòdia a ella existia un risc real que el meu client no tornés a veure mai més al seu fill. Crec que el posicionament adoptat, tot i ser el més complicat d'aconseguir, és a la vegada el més

lògic en una situació com la que se'ns planteja i tenint en compte la relació tant estreta que tenen el meu client i els seu fill. La idea inicial de la demanda és intentar per tots els mitjans que la relació entre pare i fill sigui el més semblant possible a la que era abans del divorci, preservant en tot moment l'interès superior del menor i intentant reduir al màxim les possibilitats de que la mare se l'emporti a l'estranger.

Finalment cal fer referència a la normativa emprada per resoldre el cas i per justificar les peticions realitzades a la demanda. També és necessari comentar la jurisprudència analitzada i utilitzada i la bibliografia consultada per encarar el cas i recolzar les nostres peticions.

En relació a la normativa emprada per resoldre el cas, en primer lloc cal citar el **Codi Civil espanyol**, concretament l'article 81 el qual ens indica que els únics requisits per decretar el divorci és que ho demani algun dels cònjuges o tots dos, i que hagin transcorregut com a mínim tres mesos des de la data de la celebració del matrimoni. Aquests requisits es compleixen en el nostre cas ja que el matrimoni ha tingut una durada aproximada de vuit anys. També cal fer referència a l'article 91 CCe el qual fa referència a l'obligatorietat de les mesures que ha d'adoptar el jutge en relació als fills, l'habitatge familiar i les càrregues del matrimoni, així com la liquidació del règim econòmic i les cauteles o garanties respectives

En segon lloc cal citar el Llibre Segon del **Codi Civil de Catalunya**, concretament els articles 233-4 i 233-9. El primer d'ells fa referència a les mesures definitives adoptades per l'autoritat judicial en relació a l'exercici de les responsabilitats parentals, inclosos el deure d'aliments i, si escau, el règim de relacions personals amb avis i germans, la pensió d'aliments per als fills, l'atribució del domicili familiar, etc. L'article 233-9 CCCat fa referència a l'obligatorietat de presentació, juntament amb la demanda, d'un pla de parentalitat el qual concreti la forma mitjançant la qual els dos cònjuges exerciran les responsabilitats parentals. Cal recordar que aquesta obligatorietat de presentar una proposta de pla de parentalitat és una característica exclusiva del Dret de família de Catalunya, diferenciant-se així del Dret Comú.

Pel que fa a les normes processals utilitzades cal citar, evidentment, la **LEC**. Concretament els següents articles:

- Arts. 23 y 24: Intervenció i apoderament del procurador.
- Art. 31: Intervenció d'advocat.
- Art. 45: Competència dels Jutjats de Primera Instància.
- Art. 394: Costes (tot i que sóc coneixedor que en procediments de família no hi ha imposició en costes a cap de les parts).
- Art. 769.1 : Competència en els procediments matrimonials i de menors (domicili conjugal).
- Art. 770: Regles dels procediments de separació i divorci.
- Art. 778 quinques: Procediment per instar la restitució del menor.

Passem a continuació a citar la jurisprudència utilitzada, la qual ha estat cercada mitjançant la base de dades VLEX. Val a dir que a l'hora de buscar jurisprudència em vaig centrar en el tema del trasllat del menor a un país estranger sense el consentiment d'un dels progenitors, esperant que aquesta actuació perjudiqués a la part contrària i fes decantar al jutge per atribuir la guarda i custòdia del fill comú al meu client. Posteriorment em vaig centrar en buscar sentències que atribuïssin la guarda i custòdia compartida ja que sabent que els dos progenitors viuen a la mateixa ciutat, que hi ha compatibilitat d'horaris per fer-se càrrec del nen, i tenint en compte que el que ha de prevaler en aquests casos es sempre l'interès superior del menor. Les sentències analitzades per al TFM són les següents:

- Sentència nº 588/2008 de la Audiència Provincial de Barcelona, Secció 12ª de Família, del 19 de setembre de 2008.
- Sentencia nº 573/2013 de AP Barcelona, Secció 18ª, 1 de Octubre de 2013.
- Sentencia nº 695/2013 de AP Valencia, Secció 10ª, 24 de Octubre de 2013.
- Sentència nº 758/2013 del TS, Sala 1ª, de lo Civil, 25 de Novembre de 2013.
- Sentencia nº 866/2013 de AP Barcelona, Secció 12ª, 18 de Desembre de 2013.

- Sentència nº 96/2015 del TS, Sala 1ª, de lo Civil, 16 de Febrer de 2015.

Pel que respecta a la bibliografia consultada per al correcte plantejament del cas i posterior desenvolupament del mateix ha estat la següent:

- SOLETO, Helena. *Las medidas provisionales en los procesos de familia*. Valencia (ed. Tirant lo blanch), 2002.
- GONZÁLVEZ, Pilar. *La sustracción internacional de menores y su nueva regulación*. Castilla y León (Revista jurídica de Castilla y León nº 11), 2007.
- LIEBANA, Juan Ramón; PÉREZ, Susana. *Comentarios a la Ley de Jurisdicción Voluntaria*. Pamplona (ed. Aranzadi), págs. 517-545, 2015.
- GARCÍA, José Antonio. *Legislació catalana sobre dret de família*. València (ed. Tirant lo blanch), 2011.

La primera de les obres citades es plenament aplicable al cas en tant que en el supòsit que se'ns ha plantejat ja s'havien acordat una sèrie de mesures provisionals prèvies en relació a la guarda i custòdia, pensió d'aliments, règim de visites i atribució del domicili familiar. Aquesta font d'informació es perfectament aplicable al cas i m'ha servit per entendre i estructurar els procediments de mesures provisionals prèvies i, sobretot, per veure la viabilitat jurídica d'una possible modificació d'aquestes mesures provisionals prèvies, ja que no afavoreixen al meu client. En aquest sentit m'he centrat en estudiar i analitzar les possibilitats reals existents en que el jutge atribueixi la guarda i custòdia compartida quan en mesures provisionals l'havia atribuït exclusivament a la mare.

Respecte a la aplicabilitat i utilitat de les següents dues obres citades, *La sustracción internacional de menores y su nueva regulación*, i *Comentarios a la Ley de Jurisdicción Voluntaria*, val a dir que m'ha estat de gran utilitat per plantejar el tema de la sostracció internacional de menors, tant pel que fa al dret material com al dret processal aplicable al cas. A més a més he volgut aprofitar el fet que la mare s'emportés al nen a viure amb ella a l'estranger, sense el permís del pare, per fer pressió en el procediment de família i aconseguir, almenys, la custòdia compartida.

Finalment i respecte de l'última obra citada, *Legislació catalana sobre dret de família*, val a dir que si bé és cert que es tracta d'un manual general de Dret civil català, no és menys cert que la seva utilitat per a l'estudi i desenvolupament d'un procediment judicial de família la seva utilitat és inqüestionable ja que conté opinions d'advocats especialitzats en dret de família tot relacionant-ho amb la legislació aplicable i fent un anàlisi exhaustiu de la jurisprudència concordant.

QUARTA PART: Preparació del judici oral.

Un cop presentats tots els escrits i documents necessaris per al correcte desenvolupament del procediment de divorci és el moment de preparar el dia de la vista. Val a dir que, per preparar el judici, els membres del grup no ens hem reunit amb el tutor sinó que vam optar per dur a terme varies reunions entre nosaltres. L'objectiu principal d'aquestes reunions ha estat posar en comú totes les actuacions que cada membre del grup, a títol particular, realitzaria durant el transcurs de la vista. En aquest sentit cadascú ha exposat la manera en que actuaria en el judici, el sentit de les seves preguntes, el seu to, la seva línia argumental, etc.

Gràcies a la posada en comú de les idees i previsions d'actuació la resta de membres del grup han pogut fer preguntes, suggeriments, aclariments i fins i tot noves aportacions respecte l'actuació de cada company. En aquest sentit cada vegada que hi havia un tema que no quedava clar es discutia entre tots els membres del grup fins que arribàvem a la unanimitat per donar-li el vistiplau i incloure-ho al guió. Així doncs cada reunió ens ha servit per anar polint i millorant els guions de cadascun dels companys fins aconseguir (o almenys aquesta era la idea) que tot el guió és desenvolupés de manera fluida i correcta. Per aconseguir això vam tenir, almenys, tres reunions a les quals vam acudir tots els membres del grup.

A nivell particular he de comentar també les reunions mantingudes amb les parts, el meu client el Sr. Fidel i els dos testimonis, la Sra. Anna Masip i l'amic del meu client, el Sr. Joan. Respecte el meu client i el seu amic val a dir que aquests papers seran assumits per la mateixa persona, Felipe Serrano. Perquè no hi haguessin imprevistos d'última hora vaig avisar a Felipe que necessitaria la seva col·laboració per al dia de la vista amb un mes d'antelació. La idea inicial era explicar-li tot el cas i preparar-lo amb temps per al dia del judici. No obstant, la incompatibilitat d'horaris i el fet que Felipe també està realitzant (i acabant) el màster d'advocacia a una altra Universitat, ha fet que fins el dia abans del judici no ens poguéssim reunir. No obstant la manca de temps, la bona predisposició de Felipe i els seus coneixements jurídics han fet que la manca de temps per preparar el cas no fos un inconvenient, i la veritat és que la seva actuació al judici

m'ha semblat fantàstica, tant quan representava el paper de part com el d'amic de la part.

Pel que respecta a la testimoni, la pediatra del nen, en principi aquest paper havia de fer-lo la meva companya Anna Masip, però degut a un imprevist mèdic no va poder ser així. El cert és que ja havia mantingut una reunió amb ella per explicar-li el cas i comentar-li sobre les preguntes que li faria jo i les possibles preguntes que li faria la part contrària. No obstant, el mateix dia de la vista ella tenia visita al metge per la qual cosa no va poder acudir al judici. Malgrat tot, moments abans d'entrar a sala i amb l'ajuda dels meus companys vam poder trobar una altra noia que va fer el paper de pediatra, i la veritat és que per l'escàs temps que va tenir per preparar-ho ho va fer molt bé.

Aprofito des d'aquí per donar novament les gràcies a tots els companys que ens han ajudat, desinteressadament, a fer que el nostre TFM sigui més realista amb la seva fantàstica actuació.

CINQUENA PART: Conclusions.

Per acabar la part escrita del TFM he de recalcar els aspectes on m'he sentit més identificat, els coneixements que he adquirit, les competències que ha assolit i valorar les conseqüències del posicionament adoptat en el supòsit de fet concret.

Pel que fa als aspectes on m'he sentit més identificat, el primer d'ells ha estat amb el paper que m'ha tocat desenvolupar, advocat de la part actora. Em refereixo a que desenvolupar el paper d'advocat ha estat molt adequat per continuar amb la meva formació per al futur exercici de l'advocacia i m'he sentit molt identificat amb aquest paper, molt més que si m'hagués tocat exercir de jutge o de Ministeri Fiscal. També m'he sentit molt identificat amb el posicionament adoptat al cas concret mitjançant el qual el pare del nen no vol renunciar a cap dels seus drets com a progenitor. En aquest sentit, com a advocat i com a home, estic totalment d'acord amb la línia jurisprudencial actual la qual es decanta per la custòdia compartida en els casos en que aquesta és realment aplicable tenint en compte totes les circumstàncies concretes de cada cas en particular. Així, sempre que els progenitors visquin a la mateixa localitat o en localitats properes i no hi hagi cap tipus d'incompatibilitat d'horaris, crec que la solució de la custòdia compartida (o custòdia per a un dels progenitors amb un ampli règim de visites per al progenitor no custodi) contribueix a l'interès superior del menor.

Respecte als coneixements que he adquirit cal destacar l'aprofundiment en el dret de família. Em refereixo a tenir en compte tots els aspectes que influeixen o que poden influir en la decisió del jutge a l'hora d'atribuir la custòdia a un dels dos cònjuges o als dos, de pronunciar-se sobre l'atribució de l'ús del domicili familiar, la pensió d'aliments, la procedència o no de fixar una pensió compensatòria, etc. Els aspectes que poden influir en totes aquestes decisions són, entre d'altres, els sous dels progenitors així com els seus béns, la disponibilitat d'horaris, el tracte que tenen els progenitors amb el seu fill així com el seu grau d'implicació en la vida dels mateixos, el lloc de residència, la convivència marital amb una altra persona, etc.

Pel que fa a les competències assolides durant la realització del TFM cal destacar les següents:

- Tenir els coneixements necessaris i la informació suficient per elegir l'estratègia més adequada per als interessos del client tenint en compte les seves preferències. En aquest sentit, per exemple, depenent si el client vol o no vol la custòdia del nen, si vol quedar-se a viure al domicili familiar o li és indiferent marxar del mateix, s'haurà d'adoptar una postura o una altra. En el cas concret com que el client és una persona fictícia qui ha triat les decisions sobre les seves preferències he estat jo mateix, basant-me amb les preferències d'un pare "modern" que té cura i és preocupa de tots els aspectes de la vida del seu fill.
- Adquirir i posar en pràctica les habilitats i destreses necessàries per al correcte desenvolupament del paper d'advocat. Dintre d'aquestes competències assolides cal emmarcar el domini de les bases de dades per buscar i trobar amb rapidesa la normativa aplicable així com la línia jurisprudencial més recent aplicable al cas. En aquest sentit cal descartar les resolucions que no afavoreixen el meu posicionament dintre del cas i centrar-me amb les que sí, per fer meus els arguments jurídics aplicables i així procurar una sentència el més favorable possible per als interessos del meu client.
- Redactar amb claredat els fets i fonaments jurídics de la demanda així com proposar un pla de parentalitat que sigui coherent, aplicable i beneficiós per als interessos del meu client i sobretot per al superior interès del menor. Dominar la comunicació escrita i tenir capacitat de síntesi són dos aspectes bàsics en el desenvolupament de la feina d'advocat.
- Assolir cert grau de maduresa, tranquil·litat i saber fer durant la part oral del judici. En aquest sentit he après a parlar amb tranquil·litat i claredat en públic, a sintetitzar les idees que vull expressar i a tenir un llenguatge i unes expressions adients amb el lloc on estem actuant.
- Proposar les proves més adients i beneficioses per als interessos del meu client així com dominar l'interrogatori durant la vista.

Mitjançant l'interrogatori l'advocat ha de ser capaç d'utilitzar en benefici propi les respostes de la part contrària, ja que les respostes de la pròpia part, en principi, ja estan consensuades.

Evidentment, durant el desenvolupament del TFM he posat en pràctica els coneixements acadèmics especialitzats adquirits durant el Grau i el Màster d'advocacia. Un bon advocat ha de ser capaç d'adaptar-se a la realitat canviant d'aquesta professió i estar actualitzat al màxim ja que si no és així el fracàs està assegurat.

Finalment, cal fer una valoració global de l'assignatura TFM i aquesta només pot ser qualificada com una experiència bàsica per a la formació d'un futur advocat i molt enriquidora. Crec necessari comentar que quan vaig saber que el TFM consistia en la realització d'un cas pràctic (judici) em vaig alegrar molt. Vist el desenvolupament eminentment teòric del màster tot feia pensar que el TFM seria, novament, un treball escrit tipus treball de fi de grau. I això, en la meva opinió, hagués estat un enorme error.

El fet que un estudiant de Dret acabi el grau sense haver realitzat cap simulació de judici (almenys en les assignatures obligatòries) ho trobo una aberració, tenint en compte que una de les tasques més importants que realitza un advocat és la de defensar els interessos del seu client oralment i en públic. És per això que crec que l'experiència d'haver fet un TFM eminentment pràctic és bàsica per a la formació d'un futur advocat. La realització del TFM m'ha permès millorar el treball en grup, acceptar suggeriments i crítiques dels altres companys, descobrir noves maneres de pensar i de plantejar els temes així com de descobrir altres maneres de treballar i d'aplicar els coneixements teòrics adquirits.